

ловчанското шоссе до гората при с. Акъндиларъ, гдѣто въ престрѣлката, отъ казацитетъ единъ билъ раненъ и три коне убити, а отъ турцитѣ имало освѣнъ раненитѣ, 16 д. убити.

Антоновъ, който ималъ нужда отъ по голѣма сила, а такава не било възможно да иска отъ Търново, защото и самата главна квартира се намирала въ това врѣме само съ канвойния баталионъ, той се отнесъль писменно до ген. Дорожинский въ Габрово, а до пристиганието на помощъга, устояль срещо турцитѣ, които пакъ нападнали и които се считали 50 д. срещо единъ руски войникъ.

На 4-й сутренята въ ч. 8 присигнала изъ Габрово испратената отъ Дорожинский 6-та сотня отъ 30-й полкъ подъ команда на Есаула Афанасиевъ и, още не си отпочинала, часа въ 10 турцитѣ изново нападнали на града. Казацитетъ ги посрещнали, почнала се престрѣлка и продължавала до 4 часа слѣдъ планинѣ. Въ това врѣме казацитетъ забелѣжили че турцитѣ ослабватъ. Качили се на конетѣ, впуснали се срещо дѣсния флангъ, турцитѣ ударили на бѣгъ и влезли въ селото Акъндиларъ, като оставили до 70 д. мъргви, а раненитѣ прибрали. Отъ русситѣ надналъ убить единъ казакъ, раненъ Есауль Афанасиевъ и петъ коня убити.

Главнокомандуващият като се извѣстилъ, че около Севлиево се намира значителна турска сила — башивозуци и черкези и, Антоновъ съ голѣми усилия се задържалъ срѣшо нея, на 4-й Юлий вечеръта, заповѣдалъ, да се испрати единъ отрядъ на помощъ, който билъ съставенъ отъ 2-й лейбъ-казашки ескадронъ, една сотня отъ 23-й донски полкъ и взвода на 6-та донска бригада съ двѣ орддии, подъ общото началство на полков. Жеребкова, комуто било заповѣдано да прогони турцитѣ отъ Севлиево, и да очисти всичката мѣстност до Ловечъ.

Отряда потеглилъ въ ч. 5 изъ Търново. Той се придруживалъ отъ полк. Шаренсова и Орлова. Сутренята на 5-й преминалъ презъ Севлиево, взелъ съ себе си и 6-та сотня Афанасиева, потеглилъ по шоссего къмъ Ловечъ, нѣ при с. Акъндиларъ билъ посрещнатъ отъ заложенитѣ по шоссето и хрѣстата турци. Тукъ русситѣ съсѣкли до 50 д. турци, а като загъръмѣли и двѣтѣ орддии, турцитѣ се разбѣгали.

Слѣдъ това, турцитѣ не се рѣшили да нападатъ на града, който се считалъ вѣчъ между освободенитѣ градове.